

ARDUINO – příručka programátora

STRUKTURA PROGRAMU

Základní struktura programovacího jazyka Arduino je poměrně jednoduchá a skládá se nejméně ze dvou částí, přesněji funkcí. Bloky příkazů v těle těchto dvou funkcí jsou ohraničeny složenými závorkami.

```
void setup()
{
  příkazy;
}

void loop()
{
  příkazy;
}
```

Funkce `setup()` je přípravná a provádí se jen jednou na začátku programu, funkce `loop()` je výkonná a provádí se neustále dokola. Pro správnou činnost programu je vždy nutné použít obě tyto funkce.

Funkce `setup()` by měla být volána až po deklaraci všech proměnných na začátku programu. Tato funkce se používá například k nastavení pinů Arduina na vstup nebo výstup, nastavení parametrů sériové komunikace a podobných jednorázových akcí.

Po funkci `setup()` následuje funkce `loop()`. Tělo této funkce obsahuje programový kód, který bude opakovaně prováděn v nekonečné smyčce, například čtení vstupů, nastavování výstupů, výpočty, atd. Tato funkce je jádrem všech programů Arduina a vykonává většinu činností.

□ `setup()`

Funkce `setup()`, jak již bylo řečeno výše, se volá pouze jednou při spuštění programu. Používá se k inicializaci režimu jednotlivých pinů, k nastavení sériové komunikace apod. Tato funkce musí být v programu obsažena vždy, i když žádné inicializační příkazy neobsahuje.

```
void setup()
{
  pinMode(pin, OUTPUT);           // nastav 'pin' na výstup
}
```

□ `loop()`

Po dokončení funkce `setup()`, se začne neustále dokola provádět funkce `loop()`, jak její název (`loop` = smyčka) ostatně napovídá. Příkazy, obsažené v těle této funkce, jsou určeny k provádění veškeré činnosti Arduina.

```
void loop()
{
  digitalWrite(pin, HIGH);       // nastav 'pin' na log. 1
  delay(1000);                   // čekej jednu sekundu
  digitalWrite(pin, LOW);        // nastav 'pin' na log. 0
  delay(1000);                   // čekej jednu sekundu
}
```

Syntaxe

□ **{ } složené závorky**

Složené závorky definují začátek a konec bloku kódu. Používají se ve funkcích i ve smyčkách.

```
type function()
{
    příkazy;
}
```

Za úvodní složenou závorkou [{] musí vždy následovat závorka uzavírací [}]. Proto se často uvádí, že složené závorky musí být párovány. Samostatně umístěné závorky (úvodní bez uzavírací a naopak) mohou často vést k záhadným, špatně dohledatelným chybám kompilátoru.

Programové prostředí Arduino obsahuje praktickou funkci pro kontrolu párování složených závorek. Stačí vybrat závorku, nebo kliknout myší bezprostředně pod závorku a související závorka bude zvýrazněna.

□ **; středník**

Středníkem musí být ukončena deklarace i jednotlivé prvky programu. Středník je také používán k oddělení prvků ve smyčce.

```
int x = 13; // deklaruje proměnnou 'x' jako datový typ integer s hodnotou 13
```

Poznámka:

Pokud zapomenete řádek programu středníkem ukončit, dojde k chybě kompilátoru. Z chybového hlášení může být zřejmé, že se jedná o zapomenutý středník, ovšem také nemusí. Pokud se objeví hlášení o záhadné nebo zdánlivě nelogické chybě kompilátoru, zkontrolujte nejprve, zda v zápisu programu nechybí středník v blízkosti místa, kde kompilátor chybu ohlásil.

□ **/*... */ blokové komentáře**

Blokové komentáře, nebo víceřádkové komentáře jsou oblasti textu, které jsou programem ignorovány. Jsou používány pro obsažnější komentování kódu nebo poznámky, které pomohou pochopit ostatním význam částí programu. Blokové komentáře začínají / * a končí */ a mohou obsahovat více řádků textu.

```
/*
Toto je blokový komentář, nezapomeňte ho ukončit.
Znaky pro jeho začátek a konec musí být vždy v páru!
*/
```

Vzhledem k tomu, že komentáře jsou programem ignorovány, nezabírají žádný paměťový prostor; mohou tedy být hojně používány. Mohou být také použity k dočasnému znefunkčnění celých bloků kódu programu pro účely ladění.

Poznámka:

Do blokového komentáře je možno vložit i jednořádkové komentáře (uvozené //), ale není možno do blokového komentáře vložit další blokový komentář.

□ **// jednořádkové komentáře**

Jednotlivé řádky komentáře musí začínat // a končí na konci řádku. Stejně jako blokové komentáře jsou jednořádkové komentáře programem ignorovány a nezabírají žádný paměťový prostor.

```
// toto je jednořádkový komentář
```

Jednořádkové komentáře jsou často používány za příkazy k vysvětlení jejich funkce nebo jako poznámka pro další použití.

PROMĚNNÉ

Proměnná je způsob pojmenování a uložení číselné hodnoty pro pozdější použití v programu. Jak jejich název naznačuje, proměnné jsou čísla, jejichž hodnota může být průběžně změněna, na rozdíl od konstant, jejichž hodnota se nikdy nemění. Proměnné musí být deklarovány a volitelně jim lze přiřadit hodnoty, které mají být do nich uloženy.

Následující kód deklaruje proměnnou názvem `inputVariable` a přiřadí jí hodnotu, získanou čtením analogové hodnoty vstupního pinu 2:

```
int inputVariable = 0;           // deklaruje proměnnou
                                // a přiřadí jí hodnotu 0
inputVariable = analogRead(2);  // přiřadí proměnné hodnotu
                                // podle analogové hodnoty pinu 2
```

Proměnnou pojmenujeme 'InputVariable'. První řádek kódu deklaruje, že proměnná bude obsahovat datový typ `int` (zkratka pro název `integer`) a nastaví její hodnotu na 0. Druhý řádek nastaví hodnotu proměnné podle hodnoty analogového pinu 2, která je dostupná jinde v programovém kódu.

Jakmile byla proměnné přiřazena nebo změněna hodnota, můžete použít její hodnotu přímo nebo testovat, zda tato hodnota splňuje určité podmínky.

Příklad ukazuje tři užitečné operace s proměnnými. Následující kód testuje, zda hodnota proměnné `inputVariable` je menší než 100, je-li to pravda, pak proměnné `inputVariable` přiřadí hodnotu 100, a pak nastaví na základě hodnoty proměnné `inputVariable` prodlevu, která je nyní minimálně 100:

```
if (inputVariable < 100)        // testuje, zda je hodnota proměnné méně než 100
{
    inputVariable = 100;        // je-li to pravda, je jí přiřazena hodnota 100
}
delay(inputVariable);           // použije hodnotu proměnné jako parametr funkce
                                // delay
```

Poznámka:

Proměnným bychom měli pro lepší orientaci v programovém kódu dávat popisné názvy. Jména proměnných, jako je `tiltSensor` nebo `pushButton` pomáhají programátorovi i komukoli jinému při čtení kódu snadněji poznat, co proměnná znamená. V našich příkladech ale naopak používáme krátká jména proměnných (například `var` nebo `value`), aby byl kód kratší a přehlednější.

Proměnná může být pojmenována libovolným jménem, které nepatří mezi klíčová slova v jazyce Arduino.

❑ deklarace proměnných

Všechny proměnné musí být deklarovány ještě před jejich prvním použitím. Deklarace proměnné znamená, že definujete její typ (`int`, `long`, `float`, atd.), nastavíte její jméno, a případně přiřadíte počáteční hodnotu. Tyto deklarace stačí v programu provést jen jednou, hodnotu proměnné ale můžete v programu kdykoliv změnit.

Následující příklad deklaruje, že proměnná `inputVariable` je typu `int` neboli `integer`, a že její počáteční hodnota je rovna nule. To se nazývá jednoduché přiřazení.

```
int inputVariable = 0;
```

Proměnná může být deklarována kdekoli v programu a je použitelná od místa deklarace dále.

❑ platnost proměnných

Proměnná může být deklarována na začátku programu, ještě před funkcí void setup(), lokálně uvnitř funkce, a někdy v deklaraci bloku, jako je tomu u smyček. Místo, kde je proměnná deklarována, určuje její použitelnost pro některé části programu.

Globální proměnná je ta, ke které mají přístup a mohou používat všechny funkce a deklarace v programu. Taková proměnná musí být deklarována na začátku programu, ještě před funkcí void setup().

Lokální proměnná je ta, která je definována uvnitř funkce nebo jako součást smyčky. Je dostupná a může být použita pouze uvnitř funkce, uvnitř které byla deklarována. Je tedy možné mít v různých částech téhož programu umístěné dvě nebo více proměnných stejného jména, které obsahují různé hodnoty. To, že přístup ke svým lokálním proměnným má pouze daná funkce zjednodušuje program a snižuje možnost programových chyb.

Následující příklad ukazuje, jakým způsobem můžeme deklarovat různé typy proměnných a předvádí viditelnost každé z proměnných v programu:

```
int value;           // proměnná 'value' je viditelná
                    // pro všechny funkce
void setup() {}     // funkce neobsahuje žádné inicializační příkazy

void loop()
{
  for (int i=0; i<20;) // proměnná 'i' je viditelná
  {                   // jen uvnitř této smyčky
    i++;
  }
  float f;           // proměnná 'f' je viditelná
                    // jen uvnitř této smyčky
}
```

Konstanty

Jazyk Arduino má několik předdefinovaných hodnot, které se nazývají konstanty. Ty se používají k tvorbě přehlednějších programů. Konstanty jsou seřazeny do skupin.

❑ true / false

Jedná se o logické konstanty, které definují logické úrovně. FALSE je jednoduše definována jako 0 (nula), TRUE je často definována jako 1, ale může nabývat každou hodnotu kromě 0. V tomto smyslu je výsledek operace Boolean -1, 2 a -200 také definován jako TRUE.

```
if (b == TRUE);
{
  příkazy;
}
```

❑ high / low

Tyto konstanty definují logickou úroveň pinů Arduina jako vysokou nebo nízkou a jsou používány při čtení nebo zápisu této hodnoty na digitální piny.

HIGH je definována jako logická úroveň 1, ON, nebo 5 voltů, zatímco LOW je logická úroveň 0, OFF nebo 0 voltů.

```
digitalWrite(13, HIGH);
```

❑ input / output

Konstanty, používané ve funkci pinMode() pro přepnutí funkce digitálního pinu na vstup (INPUT) nebo výstup (OUTPUT).

```
pinMode(13, OUTPUT);
```

Datové typy

❑ byte

Datový typ byte ukládá hodnoty jako 8-bitové číselné hodnoty bez desetinných míst. Ukládá hodnotu v rozsahu 0-255.

```
byte someVariable = 180; // deklaruje proměnnou 'someVariable'  
                        // jako datový typ byte
```

❑ int

Celočíselný datový typ integer je nejběžnějším způsobem ukládání celých čísel. Ukládá hodnotu jako 16-bitovou v rozsahu -32 768 až 32 767.

```
int someVariable = 1500; // deklaruje proměnnou 'someVariable'  
                        // jako datový typ integer
```

Poznámka:

Celočíselná proměnná přeteče (podteče), pokud dojde k překročení její maximální nebo minimální hodnoty. Například, je-li $x = 32\ 767$ a následná operace zvětší hodnotu o 1, například $x = x + 1$ nebo $x ++$, hodnota x je po přetečení rovna $-32\ 768$.

❑ long

Datový typ long (integer) je určen pro velká čísla bez desetinných míst. Ukládá hodnotu jako 32-bitovou v rozsahu -2 147 483 648 až 2 147 483 647.

```
long someVariable = 90000; // deklaruje proměnnou 'someVariable'  
                           // jako datový typ long
```

❑ float

Datový typ float je určen pro operace s čísly s plovoucí desetinnou čárkou. Čísla s plovoucí desetinnou čárkou mají větší rozlišení než celá čísla a jsou uložena jako 32-bitové hodnoty s rozsahem -3,4028235E38 k 3,4028235E38.

```
float someVariable = 3,14; // deklaruje proměnnou 'someVariable'  
                           // jako datový typ float
```

Poznámka:

Čísla s plovoucí desetinnou čárkou mají omezenou přesnost, díky níž může dojít k problémům při porovnávání dvou takových čísel. Matematické operace s plovoucí desetinnou čárkou jsou také mnohem pomalejší než celočíselná aritmetika a je vhodné – pokud je to možné – se jim vyhýbat.

❑ pole

Polem se nazývá množina prvků, ke kterým je možno přistupovat prostřednictvím indexace. Libovolná hodnota v poli může být zpřístupněna uvedením názvu pole a indexu hodnoty. Pole jsou indexována od nuly, přičemž první hodnota v poli má index 0. Pole musí být deklarována a je jim možno přiřadit hodnoty dříve, než je můžeme použít.

```
int myArray[ ] = {hodnota0, hodnota1, hodnota2...}
```

Stejně tak je možné deklarovat pole tak, že mu určíme datový typ a velikost a později mu přiřadíme hodnoty na pozice dané indexem:

```
int myArray[5];          // deklaruje pole typu integer se šesti prvky
myArray[3] = 10;        // přiřadí čtvrtému prvku pole hodnotu 10
```

Chcete-li načíst do proměnné hodnotu z pole, přiřadíme proměnné název pole a index pozice:

```
x = myArray[3];        // 'x' se nyní rovná 10
```

Pole jsou často používána v cyklech for, kde je přírůstek čítače je zároveň použit jako index pozice pro každou hodnotu pole.

V následujícím příkladu definujeme pole pro blikání LED. Použijeme smyčku, jejíž čítač začíná na 0. Hodnota indexu na pozici 0 z pole 'flicker[]' se zapíše do proměnné 'ledPin' (v tomto případě 180), na pinu 10, který je nastaven do analogového módu se objeví PWM modulace s parametry, určenými proměnnou 'ledPin', pozastaví se běh programu na 200 ms. Pak se smyčka znovu opakuje, vybere se další prvek pole podle hodnoty proměnné čítače atd.

```
int ledPin = 10;          // LED na pinu 10
byte flicker[] = {180, 30, 255, 200, 10, 90, 150, 60};
                        // vytvořeno pole s osmi prvky různých hodnot

void setup()
{
  pinMode(ledPin, OUTPUT); // nastav pin jako VÝSTUP
}

void loop()
{
  for(int i=0; i<7; i++)   // smyčka pokračuje, dokud se
                          // proměnná 'i' nerovná počtu prvků
                          // v poli
  {
    analogWrite(ledPin, flicker[i]); // zapiš do proměnné hodnotu indexu
                                     // z pole
    delay(200);                    // pauza 200 ms
  }
}
```

Aritmetické operace

Aritmetické operátory jsou: sčítání, odčítání, násobení a dělení.

Vrací součet, rozdíl, součin nebo podíl (v uvedeném pořadí) dvou operandů.

```
y = y + 3;
x = x - 7;
i = j * 6;
r = r / 5;
```

Výsledek aritmetické operace je stejného datového typu, jako jsou operandy. Například 9/4 poskytne výsledek 2 namísto 2,25, protože operandy 9 a 4 jsou typu int, který není schopen vyjádřit číslice za desetinnou čárkou. To také znamená, že u aritmetické operace může dojít k přetečení, pokud výsledek je větší než maximum, které může být uloženo v použitém datovém typu.

Jsou-li operandy různých typů, je pro výpočet použit vždy větší typ. Například, jestliže jeden z operandů je typu float a druhý typu int, bude výpočet probíhat v typu float.

Pro své proměnné zvolte vždy takový datový typ, který dokáže uložit dostatečně velká čísla jako výsledky vašich výpočtů. Mějte na paměti, v kterém okamžiku vaše proměnná přeteče a také to, co se stane při přechodu v opačném směru, např. (0 -1) nebo (0 -32768). Pro matematiku, která vyžaduje zlomky, zvolte proměnné typu float, ale buďte si vědomi jejich nedostatků: zabírají více místa v paměti a výpočet je pomalejší.

Poznámka:

Pomocí operátoru přetypování např. (int) myFloat lze převést jeden typ proměnné na jiný aniž by bylo nutné ukládat přetypovanou hodnotu do proměnné. Například, i = (int) 3,6 nastaví i rovno 3.

❑ složené přiřazení

Složené přiřazení kombinuje aritmetické operace s přiřazením hodnoty proměnné. Tyto operace se běžně vyskytují v cyklech for, jak je popsáno dále.

Mezi nejčastější složená přiřazení patří:

```
x ++      // je totéž jako x = x + 1, tedy zvětšení hodnoty x o +1
x --      // je totéž jako x = x - 1, tedy zmenšení hodnoty x o -1
x += y    // je totéž jako x = x + y, tedy zvětšení hodnoty x o hodnotu +y
x -= y    // je totéž jako x = x - y, tedy zmenšení hodnoty x o hodnotu -y
x *= y    // je totéž jako x = x * y, tedy vynásobení x y
x /= y    // je totéž jako x = x / y, tedy podělení x y
```

Poznámka:

*Například operace x *= 3 ztrojnásobí původní hodnotu x a znovu jí přiřadí výsledné hodnotě x.*

❑ relační operátory

Porovnání jedné proměnné nebo konstanty s jinou se často používá v testech uvnitř příkazu if, kdy se porovnává, zda zadaná podmínka platí. Příklady naleznete na následujících stránkách.

Znak '??' zastupuje v dalším textu některou z následujících podmínek:

```
x == y    // x je rovno y
x != y    // x není rovno y
x < y     // x je menší než y
x > y     // x je větší než y
x <= y    // x je menší nebo rovno y
x >= y    // x je větší nebo rovno y
```

❑ logické operátory

Logické operátory jsou obvyklý způsob, jak porovnávat dva výrazy. Tyto operátory vrací hodnotu TRUE nebo FALSE v závislosti na typu operace.

K dispozici jsou tři logické operátory, AND, OR a NOT, které jsou často používané v testu 'if':

Logické AND:

```
if (x > 0 && x < 5) // Vrací hodnotu TRUE, když oba
                    // výrazy mají hodnotu TRUE
```

Logické OR:

```
if (x > 0 || y > 0) // Vrací hodnotu TRUE, když kterýkoli
                    // z prvků má hodnotu TRUE
```

Logické NOT:

```
if (!x > 0)        // Vrací hodnotu TRUE, když oba
                    // prvky mají hodnotu FALSE
```

Řízení toku programu

□ if

Příkaz if testuje, zda bylo dosaženo určité podmínky, třeba zda analogová hodnota je větší než zadaná, a provádí všechny příkazy uvnitř závorek, pokud tvrzení je pravdivé (TRUE).

Pokud tvrzení pravdivé není (FALSE), program příkazy uvnitř závorek přeskočí.

Formát příkazu if je:

```
if (someVariable ?? value)
{
    příkazy;
}
```

Výše uvedený příklad porovnává hodnotu proměnné someVariable s jinou hodnotou, kterou může být opět buď proměnná nebo konstanta. Pokud je výsledek porovnání hodnot v závorce pravda (TRUE), jsou vykonány příkazy uvnitř složených závorek. Pokud ne, program je přeskočí a pokračuje za nimi.

Poznámka:

Dejte si pozor na náhodné použití '=' místo '==' v příkazu if (x = 10), zápis je syntakticky správný, ale nastavuje hodnotu proměnné x na hodnotu 10 a výsledkem je tedy vždy pravda (TRUE). Místo '=' je nutno použít výraz '==', tedy (x == 10), který jen testuje, zda x se rovná hodnotě 10, nebo ne. Myslete na '=' jako na "rovná se" na rozdíl od '=' které znamená "se rovná".

□ if .. else

Operace 'if .. else' umožňuje rozhodování stylem 'buď – nebo' a větvení programu podle výsledku operace. Například, pokud chcete otestovat stav digitálního vstup a pak provést nějakou činnost, pokud je vstupní pin ve stavu HIGH nebo naopak provést něco jiného, pokud je vstupní úroveň nízká, můžete to zapsat tímto způsobem:

```
if (inputPin == HIGH)
{
    doThingA;
}
else
{
    doThingB;
}
```

nebo může také předcházet jiné 'if', pokud testujeme více vzájemně se vylučujících podmínek. Testy lze spustit současně. Je dokonce možné mít neomezený počet těchto větvení else. Pamatujte si však, že je možno vždy spustit v závislosti na podmínkách testů jen jednu část kódu:

```
if (inputPin < 500)
{
    doThingA;
}
else if (inputPin >= 1000)
{
    doThingB;
}
else
{
    doThingC;
}
```


Poznámka:

Příkaz `if` pouze testuje, zda je podmínka v závorce pravdivá nebo nepravdivá. Touto podmínkou může být jakýkoli platný příkaz jazyka C jako například, `if (inputPin == HIGH)`.

V tomto příkladu `if` pouze zkontroluje, zda opravdu má zadaný vstup logickou úroveň `HIGH` neboli 5 V.

for

Příkaz `for` se používá k několikanásobnému opakování bloku příkazů, uzavřených do složených závorek. Záhlaví smyčky se skládá ze tří částí, oddělených středníkem(;):

```
for (inicializace; podmínka; výraz)
{
  příkazy;
}
```

Nejprve je deklarována lokální proměnná `i` ve funkci přírůstkového čítače. Tato proměnná se deklaruje jen jednou. Za deklaraci proměnné následuje podmínka, která se testuje při každém průchodu smyčkou. Dokud je podmínka pravdivá, jsou provedeny příkazy a výrazy, uzavřené ve složených závorkách a podmínka je znovu testována. Když se podmínka stane nepravdivou, smyčka se ukončí.

Následující příklad testuje hodnotu proměnné `i` typu `integer`, nastavené na 0 a zjišťuje, zda je její hodnota stále menší než 20. Je-li to pravda, zvětší hodnotu proměnné `i` o 1 a provede příkazy, uzavřené ve složených závorkách:

```
for (int i=0; i<20; i++)           // deklaruje proměnnou 'i', testuje
                                   // zda je menší než 20 a pokud ne, zvětší ji o 1
{
  digitalWrite(13, HIGH);         // nastaví pin 13 na HIGH
  delay(250);                     // čeká 250 ms
  digitalWrite(13, LOW);         // nastaví pin 13 na LOW
  delay(250);                     // čeká 250 ms
}
```

Poznámka:

Programovací jazyk C má smyčky mnohem flexibilnější, než jsou podobné smyčky v jiných programovacích jazycích, včetně BASICu. Některé z prvků záhlaví nebo i všechny tři mohou být vynechány, středníky ale zůstávají povinné. Také pro inicializaci, podmínku i výraz může být použit jakýkoli platný příkaz jazyka C s nezávislými proměnnými. Takto definované záhlaví příkazu `if` může nabídnout řešení některých neobvyklých programových problémů.

while

Smyčka `while` se bude nekonečně cyklicky opakovat, dokud výraz uvnitř závorek nebude nepravdivý (`FALSE`). Pokud se hodnota testované proměnné nezmění, program smyčku `while` neopustí. Změnou může být ve vašem programu například inkrementace proměnné, nebo změna externí podmínky, jakou může být výsledek testu senzoru.

```
while (someVariable ?? value)
{
  příkazy;
}
```

Následující příklad testuje, zda je hodnota proměnné `'someVariable'` menší než 200 a je-li to pravda, provede příkazy uzavřené mezi v závorkami. Tak se bude tato smyčka opakovat až do doby, kdy proměnná `'someVariable'` nabyde hodnoty 200 nebo větší.

```

while (someVariable < 200)      // test, zda je proměná menší než 200
{
  příkazy;                      // vykonání příkazů
  someVariable++;              // zvětšení proměnné o 1
}

```

❑ do .. while

Tato smyčka pracuje stejně jako smyčka while, jen s tím rozdílem, že podmínka je testována nikoli na začátku, ale až na konci smyčky, takže smyčka proběhne vždy nejméně jednou.

```

do
{
  příkazy;
}
while (someVariable ?? value);

```

Následující příklad přiřadí funkci readSensors() hodnotu proměnné 'x', zastaví činnost na 50 milisekund, poté bude smyčku opakovat, dokud nebude 'x' menší než 100:

```

do
{
  x = readSensors();           // přiřaď funkci readSensors()
                              // hodnotu proměnné 'x'
  delay (50);                 // čekej 50 milisekund
} while (x < 100);            // znovu na začátek dokud 'x'
                              // není menší než 100

```

FUNKCE

Funkce je část kódu, který je pojmenován a který ve svém těle obsahuje blok příkazů, které jsou provedeny při spuštění této funkce. Činnosti funkcí void setup() a void loop() již byly popsány výše a další vestavěné funkce budou popsány dále.

Vlastní funkce mohou vykonávat opakující se úkony a slouží také k udržení přehlednosti programu. Funkce musí být před použitím nejprve deklarovány, čili musí být uvedeno, jakého jsou typu. To je datový typ hodnoty, kterou bude funkce vracet jako výsledek své činnosti, například 'int' (zkratka pro integer), pokud funkce vrací celočíselnou hodnotu. Pokud se nemá vracet žádná hodnota, deklaruje funkci typu void (prázdná). Po uvedení typu následuje název funkce a v závorce seznam parametrů, předávaných funkci.

```

type functionName(parameters)
{
  příkazy;
}

```

Následující funkce delayVal() typu integer slouží v programu k nastavení velikosti zpoždění čtením hodnoty napětí z potenciometru. Nejprve deklaruje lokální proměnnou 'v', vložíme do ní hodnotu, přečtenou z potenciometru, která může nabývat hodnoty v rozsahu mezi 0 a 1023, pak podělíme tuto hodnotu 4, abychom získali číslo v rozsahu mezi 0 a 255, a nakonec vrátíme tuto hodnotu zpět do hlavního programu.

```

int delayVal()
{
  int v;                // vytvoří dočasnou proměnnou 'v'
  v = analogRead(pot); // přečte hodnotu potenciometru
  v /= 4;              // konveruje číslo z rozsahu 0 až 1023 na 0 až 255
  return v;            // vrátí finální hodnotu 'v'
}

```

Digitální vstupy a výstupy

□ pinMode(pin, mode)

Tato konstanta se používá ve funkci void setup() a nastavuje určitý pin na vstup (INPUT) nebo výstup (OUTPUT).

```
pinMode(pin, OUTPUT); // nastav 'pin' jako výstupní
```

Digitální piny Arduina jsou standardně nastaveny jako vstupní, takže je není nutno do tohoto stavu znovu nastavovat pomocí funkce pinMode(). Piny nakonfigurované jako vstupní jsou ve stavu vysoké impedance. Na piny ale mohou být připojeny zdvihací (pull-up) rezistory o velikosti 20 až 50 kOhm, které jsou obsaženy v interní struktuře mikrokontroléru. Ve výchozím nastavení mikrokontroléru jsou tyto zdvihací rezistory odpojeny, ale je možno je programově připojit.

Provádí se to následujícím způsobem:

```
pinMode(pin, INPUT); // nastav 'pin' jako vstupní
digitalWrite(pin, HIGH); // zapni pull-up rezistory
```

Všimněte si, ve výše uvedeném příkladu se nepřepíná pin na výstup, je to jen způsob aktivace vnitřního pull-up rezistoru. Pull-up rezistory se běžně používají, pokud na vstup připojujeme například spínač.

Poznámka:

Piny, nakonfigurované jako výstup, mohou poskytnout proud až 40 mA do jiných zařízení či obvodů. Takový proud postačí pro jasné rozsvícení LED (nezapomeňte na předřadný rezistor), ale není to dostatečný proud pro sepnutí většiny relé, solenoidů nebo motorů.

Zkratky na pinech Arduina nebo jejich zatížení nadměrným proudem může obvod výstupního pinu poškodit nebo zničit, případně poškodit celý čip ATmega.

Proto je vhodné při připojování výstupního pinu k externímu zařízení použít rezistor s odporem 470 Ω nebo 1 kΩ, zapojeným v sérii s připojovaným zařízením.

□ digitalRead(pin)

Funkce digitalRead(pin) přečte hodnoty z určeného digitálního pinu. Výsledkem je vysoká nebo nízká úroveň. Pin může být zadán buď jako proměnná nebo jako konstanta (0-13).

```
value = digitalRead(Pin); // nastav proměnnou 'value' do stejného
                          // stavu, jako má vstupní pin
```

□ digitalWrite(pin, value)

Nastaví zadaný digitální pin na vysokou (H) nebo nízkou (L) úroveň. Číslo pinu může být zadáno buď jako proměnná nebo jako konstanta (0-13).

```
digitalWrite(pin, HIGH); // nastav 'pin' na HIGH
```

Následující příklad čte stav tlačítka, připojeného na digitální vstup a pokud je sepnuto, rozsvítí LED, připojenou k digitální výstup.

```

int led = 13;           // připoj LED na pin 13
int pin = 7;           // připoj tlačítko na pin 7
int value = 0;         // proměnná pro uložení přečtené hodnoty
void setup()
{
  pinMode(led, OUTPUT); // nastav pin 13 jako výstup
  pinMode(pin, INPUT);  // nastav pin 7 jako vstup
}
void loop()
{
  value = digitalRead(pin); // vlož do proměnné 'value' stav
                           // vstupního pinu
  digitalWrite(led, value); // nastav hodnotu proměnné 'led' podle
                           // stavu tlačítka
}

```

Analogové vstupy a výstupy

□ analogRead(pin)

Přečte hodnotu napětí z určeného analogového pinu v 10-bitovém rozlišení. Tato funkce pracuje pouze s analogovými piny (0-5). Výsledná hodnota je celočíselná s rozsahem od 0 do 1023.

```

value = analogRead(pin); // nastav hodnotu proměnné 'value'
                        // na hodnotu proměnné 'pin'

```

Poznámka:

Analogové piny – na rozdíl od těch digitálních, nemusí být nejprve deklarovány jako vstupní nebo výstupní.

□ analogWrite(pin, value)

Zapíše pseudo-analogové hodnoty, generované pomocí hardwarově řízené pulsní šířkové modulace (PWM) na výstupní piny označené jako PWM. Na novějších Arduinech s čipy ATmega168, tato funkce pracuje na pinech 3, 5, 6, 9, 10 a 11. U starších Arduina s čipy ATmega8 jsou k dispozici pouze piny 9, 10 a 11. Hodnota v rozsahu 0-255 může být zadána jako proměnná nebo konstanta.

```

analogWrite(pin, value); // zapíše 'value' analogově na 'pin'

```

Hodnota 0, zapsaná do 'value' nastavuje na zadaném výstupním pinu napětí 0 voltů (log.0), hodnota 255 nastavuje na zadaném výstupním pinu napětí 5 voltů (log.1).

Aby bylo možno dosáhnout hodnot napětí mezi 0 a 5 volty, střídá se na výstupním pinu hodnota 0 a 1. Poměr tohoto střídání je určen hodnotou 'value' (0 až 255) – čím vyšší hodnota, tím déle je na pinu vysoká logická úroveň (5 V). Například, pro hodnotu 64 je na pinu úroveň 0 tři čtvrtiny času, a 1 čtvrtinu času, pro hodnotu 128 bude na pinu úroveň 0 polovinu času a 1 druhou polovinu, a hodnota 192 znamená, že na pinu bude hodnota 0 čtvrtinu času a 1 tři čtvrtiny času.

Protože se jedná o hardwarovou funkci, bude pin po zavolání funkce analogWrite na pozadí běhu programu generovat nastavenou PWM až do příštího volání funkce analogWrite (nebo do zavolání funkce digitalRead či digitalWrite na stejném pinu).

Poznámka:

Analogové piny – na rozdíl od těch digitálních, nemusí být nejprve deklarovány jako vstupní nebo výstupní.

Následující příklad čte analogovou hodnotu ze vstupního pinu, upraví její hodnotu vydělením čtyřmi a výstupy PWM signál na pinu PWM:

```

int led = 10;           // LED s rezistorem 220 ohm na pinu 10
int pin = 0;          // potenciometer na analogový pin 0
int value;            // definice proměnné value
void setup(){}       // žádné nastavení není potřebné
void loop()
{
  value = analogRead(pin); // přepiš hodnotu 'value' do 'pin'
  value /= 4;           // konvertuj rozsah 0-1023 na 0-255
  analogWrite(led, value); // vyšli výstupní PWM signal na pin led
}

```

Časování

❑ delay(ms)

Pozastaví program na dobu určenou v milisekundách, hodnota 1000 tedy odpovídá jedné sekundě.

```
delay(1000);          // čekej jednu sekundu
```

❑ millis()

Vrací počet milisekund od okamžiku rozběhu aktuálního programu na desce Arduino ve formátu unsigned long.

```
value = millis();    // nastav 'value' shodně s millis()
```

Poznámka:

Hodnota této proměnné přeteče (přetočí se zpět na nulu), přibližně po 9 hodinách nepřetržitého běhu Arduina.

Matematické funkce

❑ min(x, y)

Vypočítá poměr dvou čísel jakéhokoli datového typu a vrátí menší z nich.

```
value = min(value, 100); // nastaví 'value' na menší z hodnot
                        // 'value' nebo 100, čímž zajistí, že
                        // proměnná 'value' nepřekročí 100
```

❑ max(x, y)

Vypočítá poměr dvou čísel jakéhokoli datového typu a vrátí větší z nich.

```
value = max(value, 100); // nastaví 'value' na větší z hodnot
                        // 'value' nebo 100, čímž zajistí, že
                        // proměnná 'value' neklesne pod 100
```

Náhodná čísla

❑ randomSeed(seed)

Nastavuje hodnotu nebo semínko jako výchozí bod pro funkci random().

```
randomSeed(value);           // použij hodnotu proměnné 'value' jako semínko
```

Vzhledem k tomu, Arduino není schopno vytvořit skutečně náhodné číslo, funkce randomSeed umožňuje umístit proměnnou, konstantu, nebo jinou funkci do funkce random. Tento postup pomáhá vytvořit náhodnější "náhodná" čísla. Existuje celá řada různých semínek nebo funkcí, které mohou být použity jako základ funkce random, včetně funkce Millis() nebo dokonce funkce analogRead(), která může číst elektrický šum přes analogový pin.

Poznámka:

Random seed („náhodné semínko“) je náhodné číslo (nebo pole), které se používá při inicializaci generátoru pseudonáhodných čísel. Generátor při použití jiného semínka vrací jinou sekvenci pseudonáhodných dat.

❑ random(max) random(min, max)

Funkce random vrací pseudo-náhodná čísla v rozsahu, stanoveném hodnotami min a max.

```
value = random(100, 200);    // zapiš do 'value' náhodné  
                             // číslo mezi 100-200
```

Poznámka:

Nejprve použijte funkci randomSeed().

Následující příklad vytvoří náhodnou hodnotu mezi 0-255 a použije ji pro řízení úrovně PWM signálu pinu PWM:

```
int randomNumber;           // proměnná pro uložení náhodného čísla  
int led = 10;               // LED s rezistorem 220 ohm na pin 10  
  
void setup() {}            // nic se nenastavuje  
  
void loop()  
{  
  randomSeed(millis());    // použij funkci millis() jako semínko  
  randomNumber = random(255); // ulož náhodné číslo mezi 0-255 do proměnné  
  analogWrite(led, randomNumber); // zapiš hodnotu proměnné na výstup  
  delay(500);              // čekej 0,5 sekundy  
}
```

Komunikace

❑ Serial.begin(rate)

Otevře sériový port a nastaví komunikační rychlost pro přenos dat. Typická přenosová rychlost pro komunikaci s počítačem je 9600 bps, ale jsou podporovány i jiné přenosové rychlosti.

```
void setup()
{
  Serial.begin(9600);      // otevři sériový port
}                          // nastav přenosovou rychlost na 9600 bps
```

Poznámka:

Při použití sériové komunikace nelze použít piny 0 (RX) a 1 (TX) současně jako digitální.

❑ Serial.println(data)

Odešle data na sériový port a přidá k nim automaticky znak CR a LF. Tento příkaz má stejný tvar jako Serial.print(), ale jednodušeji se s ním pracuje, pokud zobrazujeme data v programu Serial Monitor.

```
Serial.println(analogValue); // odešli hodnotu
                             // proměnné 'analogValue'
```

Poznámka:

Další informace o různých možnostech funkcí Serial.println() a Serial.print() naleznete na webových stránkách Arduino.cc.

Následující jednoduchý příklad čte data z analogového pinu 0 a odesílá tato data jednou za sekundu do počítače.

```
void setup()
{
  Serial.begin(9600);      // nastav komunikační rychlost na 9600bps
}
void loop()
{
  Serial.println(analogRead(0)); // odešli analogovou hodnotu
  delay(1000);                // čekej 1 sekundu
}
```